

Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi:

“Ey kavmim, elçilere uyun” dedi.

Roma döneminde Antakya halkı putperest olduğu için, Rabbimiz Hz. İsa'ya Antakya halkı için iki resul (elçi) göndermesini emreder. Hz. İsa, Antakya halkı için 2 resul, daha sonrada bir resul daha gönderir. Resullerin İslam'ı tebliğine ilk inanan Habib-i Neccar olur. Antakya'lılar ise inanmayarak, resulleri taşıyarak öldürmeye karar verirler. Habib-i Neccar isimli mübarek insan uzaklardan koşup gelerek, resullerin doğru söylediklerini ve onlara inanmaları gerektiğini söyler. Burada bulunan putperestler Habib-i Neccar 'a “bunlar seni kandırmışlar, sen de bunlardansın, ya eski dinine dönersin yada ölürsün” şeklinde tehdide başlarlar. Ve putperestler, Habib-i Neccar'ı şehid ederler.

Bu kıssa Yasin Suresi'nde (Yasin'in ikinci sayfasının baş tarafı) şu şekilde anlatılmıştır:

13- Sen onlara, o şehir halkının örneğini ver hani oraya elçiler gelmişti.

14- Hani onlara iki (elçi) göndermiştik, fakat ikisini yalanlamışlardı. Biz de (iki elçiyi) bir üçüncüyle güçlendirdik böylece dediler ki: Şüphesiz biz, size gönderilmiş elçileriz.

15- Dediler ki: Siz, bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası değilsiniz, Rahman (olan Allah) da herhangi bir şey indirmiş değildir. Siz, yalnızca yalan söylüyorsunuz.

16- Dediler ki: Rabbimiz, gerçekten bizim size gönderilmiş elçiler olduğumuzu bilir.

17- Bizim üzerimizde de (sorumluluk ve görev olarak) apaçık bir tebliğden başkası yoktur.

18- Dediler ki: Herhalde biz, sizlerden dolayı uğursuzluğa uğradık. Eğer (bu söylediklerinize) bir son vermeyecek olursanız, andolsun, sizi taşa tutacağız ve mutlaka bizden yana size acı bir azap dokunacaktır.

19- Dediler ki: Uğursuzluğunuz, sizinledir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Hayır, siz ölçüyü taşıran bir kavimsiniz.

20- Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi: Ey kavmim, elçilere uyun dedi.

21- Sizden ücret istemeyenlere uyun, onlar hidayet bulmuş kimselerdir.

22- Bana ne oluyor ki, beni Yaratan'a kulluk etmeyecekmişim? Siz O'na döndürüleceksiniz.

23- Ben, O'ndan başka İlahlar edinir miyim ki, Rahman (olan Allah), bana bir zarar dileyecek olsa, ne onların şefaati bana bir şeyle yarar sağlar, ne de onlar beni kurtarabilirler.

24- O durumda ise, gerçekten ben apaçık bir sapıklık içinde olmuş olurum.

25- Şüphesiz ben, sizin Rabbinize iman ettim işte beni işitin.

26- Ona: Cennete gir denildi. O da: Keşke benim kavmim de bir bilseydi dedi.

27- Rabbim'in beni bağışladığını ve ağırlananlardan kıldığını.

28- Kendisinden sonra ise, kavminin üzerine gökten bir ordu indirmediğimiz indirecek de değildik.

29- (Ancak onlara) Yalnızca bir tek çığlık (yetti) anında sönüverdiler (yok oldular.)

30- Yazıklar olsun kullara ki onlara bir elçi gelmeye görsün, mutlaka onunla alay ederlerdi..."

İşte kavmini uyarın bu Allah Dostu, mücahid insan Habib-i Neccar'dır. Habib-i Neccar, Antakya'da Peygamber'imizin vefatından 600 yıl önce yaşamış. Fakat Efendimiz'in vefatından 4 yıl sonra (636 yılında) Hz. Ömer (ra) zamanında şehir Ebu Ubeyde b. Cerrah (ra) tarafından fetholününca, Anadolu sınırları içindeki bu ilk camiye onun adı verilmiş.

Bugün camide Habib-i Neccar ve Hz. İsa'nın üç havarisi (r.anhum) birlikte yatıyorlar ve Müslümanlar onlara fatihalar gönderiyor.

Kendini ve yaşadığı toplumu Habib-i Neccar ve Resuller gibi uyarılara, sabırla ve azimle Hakk'a ve hakikate davet edenlere, şehrin en uzak yerinden koşup gelen dava adamına kulak verip, hak davete uyanlara ne mutlu!